

Sygn. akt II K 680/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik, J. R.,

Przy udziale oskarżyciela prywatnego A. N.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 11.02.2016 r., 18.03.2016 r., 19.07.2016 r., 06.09.2016 r.

sprawy W. C. syna J. i L. z domu R., urodzonego dnia (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12 stycznia 2015 roku w P. woj. (...), w e-mailu skierowanym do zarządu (...) Izby Gospodarczej ul. (...), (...)-(...) P., pomówił A. N. o to, że czerpie korzyści materialne ze współpracy ze służbami specjalnymi Federacji Rosji (...) i Ukrainy (...)

tj. o czyn z art. 212§1 kk

II. w dniu 20 grudnia 2014 roku w P. woj. (...), w e-mailu skierowanym do zarządu (...) Izby Gospodarczej ul. (...), (...)-(...) P., pomówił A. N. o to, że czerpie korzyści materialne ze współpracy ze służbami specjalnymi Federacji Rosji (...) i Ukrainy (...)

tj. o czyn z art. 212§1 kk

Na mocy art. 17§1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1§2 k.k. umarza postępowanie wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu.

II K 680/15

UZASADNIENIE

A. N. oskarżył W. C. o to, że:

I. w dniu 12 stycznia 2015 roku w P. woj. (...) w e-mailu skierowanym do zarządu (...) Izby Gospodarczej ul. (...), (...)-(...) P. pomówił A. N. o to, że czerpie korzyści materialne ze współpracy ze służbami specjalnymi Federacji Rosji (...) i Ukrainy (...),

tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k.;

II. w dniu 20 grudnia 2014 roku w P. woj. (...) w e-mailu skierowanym do zarządu (...) Izby Gospodarczej ul. (...), (...)-(...) P. pomówił A. N. o to, że czerpie korzyści materialne ze współpracy ze służbami specjalnymi Federacji Rosji (...) i Ukrainy (...),

tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. N. i W. C. działają w zarządzie (...) Izby Gospodarczej i są ze sobą skłóceni. W dniach 20 grudnia 2014 roku i 12 stycznia 2015 roku W. C. przesłał ze swojego adresu e-mailowego na adres kolejno A. N. i zarządu (...) Izby Gospodarczej informację, że A. N. czerpie korzyści materialne ze współpracy ze służbami specjalnymi Federacji Rosyjskiej i Ukrainy. Wcześniej sam A. N. opowiadał różnym osobom o swoich związkach ze służbami specjalnymi Federacji Rosyjskiej i Ukrainy min. M. S., M. K., J. C. i W. C.. W. C. nie był dotychczas karany, jest żonaty, ma dwoje dzieci, ma wyższe wykształcenie i utrzymuje się z prowadzonej przez siebie firmy handlowej.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: A. N. – k. 31 z wyjątkiem stwierdzenia, że nie opowiadał nikomu o swoich kontaktach ze służbami specjalnymi innych państw, A. K. – k. 31-31v, A. G. – k. 31v-32, M. S. – k. 36v-37, M. K. – k. 43v, J. C. – k. 43v, ponieważ zeznania tych świadków są logiczne, wzajemnie się potwierdzają tworząc jeden spójny stan faktyczny. Sąd obdarzył wiarą również: wydruk korespondencji elektronicznej – k. 4-5, dane o karalności – k. 15, 42, wywiad środowiskowy – k. 17, ponieważ prawdziwość danych zawartych w tych dowodach nie budzi najmniejszych wątpliwości sądu tym bardziej, że nie została zakwestionowana przez zainteresowane strony. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. N., gdzie zaprzecza, że przechwalał się jakoby miał współpracować ze służbami specjalnymi obcych państw, ponieważ zaprzeczają temu świadkowie: W. C., J. C., M. S. i M. K. tym bardziej, że świadkowie M. S. i M. K. nie są osobiście zainteresowani rozstrzygnięciem sprawy.

Oskarżony W. C. nie przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia, z których wynikało, że A. N. sam opowiadał o swojej współpracy ze służbami specjalnymi.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego winę. Oskarżony musiał mieć świadomość, że informacje podawane przez A. N. o jego rzekomej współpracy ze służbami specjalnymi Rosji i Ukrainy są jedynie wytworem bujnej wyobraźni, gdyż nikt kto faktycznie współpracuje z takimi służbami nie opowiada o tym choćby z obawy przed surową odpowiedzialnością karną lub nawet w obawie o własne życie i nawet średnio inteligentny człowiek doszedłby do takiego wniosku, a przecież oskarżony ma wyższe wykształcenie.

Zarzucany oskarżonemu czyn stanowi przestępstwo z art. 212 § 1 k.k., ponieważ zarzut współpracy obywatela polskiego ze służbami specjalnymi obcych państw niewątpliwie podważa zaufanie do takiej osoby niezbędne do funkcjonowania zarówno w obrocie gospodarczym, samorządzie gospodarczym jak i w społeczeństwie tym bardziej, że wiadomość dotarła także do tych członków zarządu, którzy nie znali wcześniej opowieści A. N.. Ponadto jak wyżej wykazano ta sama informacja pochodząca od pokrzywdzonego mogła być traktowana jako przejaw jego nadmiernej fantazji i zlekceważona, a pochodząca już od osoby trzeciej mogła wzbudzić większą podejrzliwość wobec pokrzywdzonego.

Biorąc pod uwagę okoliczności czynu, a szczególności fakt, że sam pokrzywdzony rozpowiadając na swój temat informacje, które później powtórzył oskarżony, podważył zaufanie do własnej osoby, sąd doszedł do przekonania, że szkodliwość społeczna czynu jest znikoma. Nawet gdyby oskarżony nie poinformował pozostałych członków zarządu o rzekomej współpracy pokrzywdzonego z obcymi służbami specjalnymi, to zapewne wiadomość ta i tak by do nich dotarła biorąc pod uwagę, że jest to niewielki krąg osób, więc najprawdopodobniej W. C. jedynie przyspieszył obieg informacji i na bardzo krótki czas skrzywdził A. N., czego robić nie powinien, ale szkoda przez niego spowodowana jest naprawdę znikoma. W związku z powyższym należało orzec jak na wstępie.